

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد محمد نسیم «اسیر»
بن – المان، آگست ۱۹۹۲ م

پیامد جهاد

در طغیان جنگهای تنظیمی سروده شده است

خدای من! بزمین و زمن چه می گذرد؟
ز قتل و غارت و چور و چپاول و بیداد
ز افتراق محبان، عداوت یاران
شکسته شاخ صنوبر، خمیده قامت سرو
سواد شهر به ویرانه حزین ماند
به گوشه گوشه آن بوم و بر چه می بارد؟
ز حُب جاه بود خیره چشم خود خواهان
ز نقض عهد، بنای وفاق برهم خورد
همه به قبله اسلام رو کنند، مگر
بدامن که زنم چنگ و از که شکوه کنم؟
وطن ز فتنه دشمن چنین جفا نکشید
ز سیل راکت و باران آتش مرمی
کنون به شیعه و سنی، هزاره و پشتون
بریده اند زبان سخنوران به ستم

به مهد بوعلی و بت شکن چه می گذرد؟
به ملک ماز فساد و فتن چه می گذرد؟
دلا چه قصه کنم، در وطن چه می گذرد؟
ز پایمال خزان در چمن چه می گذرد؟
دران به هر مژه برهم زدن چه می گذرد؟
به پاره پاره تن بی کفن چه می گذرد؟
به کله های بلند از بدن چه می گذرد؟
به عهد بستن و پیمان شکن چه می گذرد؟
به کعبه سنگ بر انداختن چه می گذرد؟
ز سیل اشک به جیب و یخن چه می گذرد؟
کنون ز دوست به اهل وطن چه می گذرد؟
بطفل و پیر و جوان مرد و زن چه می گذرد؟
وهم به اوزبک و بر ترکمن چه می گذرد؟
سخن کجاست، به اهل سخن چه می گذرد؟

«اسیر» گلشن کابل به خاک یکسان شد

چه گویمت که ازین غم بمن چه می گذرد؟